

Нека положимъ че единъ затворникъ скоро ще ся сѣди за нѣкое престѣпленіе, за което ако бы да излѣзе виноватъ ще го посѣкѣтъ. Единъ человекъ го посѣщава, който е доленъ въ видѣ, но показува голѣмъ благосклонность, и на когото сърдце-то види ся да е пълно съ съжаленіе къмъ запрѣвныя-тъ. Той много ся е трудилъ за него за да излѣзе правъ като ся сѣди. Той расказува на затворникъ-тъ сичко, щото е направилъ за него, и тѣй доказува колко е достоинъ за довѣренность-тъ му. Той го увѣрява че може да придобие оправданіе-то му, ако той е благодаренъ отъ помощь-тъ му. Той дума на затворникъ-тъ, “Моля ти ся да ми дозволишь да излѣзѣ прѣдъ сѣдникъ-тъ, и да рекѣ нѣщо за тебе. Азъ съмъ отървалъ много затворници, на които положеніе-то бѣше лошо като твое-то; азъ могѣ да тя избавѣ и не щѣ заплатѣ. Само една любовь мя побуждава. Съгласи' ся да ти помогнѣ. „ Но затворникъ-тъ иска да чете, или съ нѣкого да ся разговори и затова не внимава на този пріятель. Той често дохожда при затворникъ-тъ, но той не е благодаренъ отъ тѣзи посѣщенія, и чрезъ обходѣ-тъ си показва че не иска да ся беспокои вече отъ него. Врѣме-то на сѣдбѣ тѣ иде. Затворникъ-тъ ся завожда предъ сѣдникъ-тъ, и щомъ погледна въ него, позна го, че е презренный-тъ му пріятель, който го посѣщаваше въ тъмницѣ-тъ; но сега лице-то му е строго, и гласъ-тъ му е жестокъ.